

ΙΤΑΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ GIOVANNI COSTA

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΒΙΛΛΑΣ

ΤΑΝ πήγα για τελευταία φορά στη Ρωσία, με προσκάλεσε κάποτε σε πράγμα, μαζί με μερικούς άλλους φίλους, ο κόμης Σέργιος 'Αλεξανδρόβιτς, που τον είχα γνωρίσει πριν από καιρό στη Ρώμη.

Ο κόμης κατοικούσε έξω από την πόλη, σε μία ωμοταγή βίλλα μ' έναν υπέροχο κήπο και μία μαριμάρινη εξέδρα, που είχε πραγματικά μαγευτική θεά. Ύστερα από το πρόγευμα περάσαμε στο σαλόνι κι άρχισαμε να συζητούμε γιατ' Μέμης και ποιος 'Αβάνας με άρωματική γούσα. Μιλήσαμε αρκετή ώρα για πολιτική, για φιλολογία, για καλλιτεχνία, κοιτασμπούσαμε λίγο ο ένας τον άλλο, και στο τέλος ένας απ' τους προσκαλεσμένους, ο μαρκήσιος Στερόβιχ, προσκάλεσε τον κόμητα Σέργιο να μ'ε διηγήσει

κανένα επεισόδιο της πολυτάραχης ζωής του.

— Ά, να! απάντησε εκείνος. Είπατε τόσα και τόσα και δεν σας διηγήθηκα τίποτε απ' τα ταξείδια μου. Σήμερα όμως θ' άνοιξτε την πιο ζωντανή ιστορία που μου συνέβη.

Ήπνε ένα ποτήρι κονιάκ κι έξακολούθησε :

— Έδώ και πολλά χρόνια, κάποιος κόμης, στενός μου φίλος, έχασε άξαφνα τη μητέρα του κατά έναν τρόπο πολύ περίεργο. Η μητέρα του ήταν γερά και πλούσια γυναίκα που είχε άριστερή δόλη της τη ζωή στην ανατροφή του άγαπημένου της παιδιού. Έξαινα όμως, μία μέρα, αυτοκτόνησε!...

...Κανένας από τους γνωστούς της δεν μπορούσε να καταλάβει τί είχε αναγκάσει την κόμισσα ν' αυτοχειραστεί. Πάντως όλοι έπίστευαν πως είχε αυτοκτονήσει κι' ο γιος της έπίστευε κι' αυτός στη γνώμη του κόμισιου. Η άλλη θεία όμως είχε πως μόνος αυτός έγνωριζε την πραγματική αιτία του θανάτου της μητέρας του, από μια έπιστολή που του είχε αφήσει ή ίδια, μία μέρα πριν από την αυτοκτονία της.

Έκει μέσα του έγραφε πως είχε έρωτημένη έναν βαρώνο, ο οποίος ζήτησε έπιμώνα να την στεφανωθεί για να σφετεριστή τη μεγάλη της περιουσία. Έκείνη όμως, έπειδη άγαπούσε πολύ το γιο της κι' ήθελε να ζήσει γι' αυτόν, άρνούνταν να δώσει τη συγκατάθεσή της και προσπαθούσε να καταπνίξει το πάθος της. Άλλά μία νύχτα ο βαρώνος, που όποιον άνεφερε στην έπιστολή του το όνομα, την έγυήτευσε, την παρέδωσε στην άμαρτία, μεταχειρίστηκε τέλος βία και την άτιμασε!...

Την άλλη μέρα ή κόμισσα αυτοκτόνησε απ' την ντροπή της κι' άφησε όλη την περιουσία της στο γιο της, τον όποιο παρακαλούσε να συγχωρήσει τον καταστροφέα της και να λησμονήσει το επεισόδιο αυτό, «ά ν μ π ο ρ ο υ σ ε ς».

Η δώο αυτές τελευταίες λέξεις έβριαν βαθιά χαραγμένες στην καρδιά του κόμητος. Έπηρε λοιπόν το γράμμα κι' έγραφε άπάνω στο φάκελό :

«Θά έχθιζ η θ θ β».

Την άλλη μέρα άντάμωσε το βαρώνο σε μία φιλική συναναστροφή και του έδωσε άπερίφραστα πως θέλει να τον σκοτώσει.

Οι φίλοι τους, που ήταν εκεί, άφού του κάκου προσάβησαν να τους συμφιλιώσουν, τους πρότειναν στο τέλος να λύσουν τη διαφορά τους με μονομαχία. Ο κόμης έδέχτηκε, ενώ ο βαρώνος όχι μόνο άνήνηξε, άλλα και άπεκάλισε τον άντιπαλό του τρελλό.

Τότε ο φίλος μας, που άγανάχτηκε με το δικη του, μη μπορώντας πια να συγκαταστή την όργη του, του είπε, καθώς άναχωρούσε πια : — Είπα ένας πρόστργος! Έγνοιον σου όμως και θά το πληρώσει με το αίμα σου το κακό που μώκανες!...

Την άλλη μέρα ο κόμης έφυγε από την Πετρούπολη και πήγε σε μία έπαυση.

— Σε ποιά πόλη ; ρώτησα εγώ.

— Θα το μάθετε ύστερα, άποροήθηκε ο Σέργιος 'Αλεξανδρόβιτς χαιμογελώντας. Ο βαρώνος, λοιπόν, για ν' άπορήσει την εκδίκαση του φίλου μας, του όποιο έγνωριζε τον έφερόμιστο χαμακτήρα, άναγκάστηκε να καταφύγει κι' αυτός σε μία έπαυση. Μία μέρα, όστόσο, είδε τον κόμητα σ' ένα δρόμο της πόλεως όπου έμεινε, άλλα δεν τον έγνωρισε, γιατί το παρωσιαστικό του είχε άλλαξει πάρα πολύ.

Τί είχε συμβή όμως στο μεταξύ ; Ο κόμης, άναχωρώντας, όπως είπαμε, από την Πετρούπολη, πήγε σε κάποιο βορεινό χωριό κι' εκεί κατόρθωσε να προμηθευθή μερικά λεζόποια από τους χωρικούς, που τότε ελήφθησε άδοτάτα. Άφού λοιπόν άπόκτησε ένα όλοζινο ζουλάδι από μικρούς λέζους, πήγε κι' έγκαταστάθη χωριά στην ίδια πόλη με το βαρώνο.

Τώρα είχε άλλαξει όλοσούδιου. Φορούσε μία πλαστή γενειάδα και φαινόταν κατά τράντα το λιγότερο χρόνια μεγαλύτερος.

Έπαισε ένα όμοιο σπίτι άπέναντι από το μεγάλο του βαρώνου κι' εκεί έβλεπε ίστομονετικά να μεγαλώνουν τα λεζόποια μέσα σ' ένα εύφορο σιδερένιο κλουβί. Μία πόρτα που άνοιγόταν αυτόματος, μπορούσε να δώσει σε έπικουονία τον κήπο του βαρώνου με τον κήπο του κόμητος. Μόλις λοιπόν οι λέζοι έφταναν άνοιχτή την πόρτα του κλουβιού, σίγουρα θά πηδούσαν από γυσινοκό κήπο για να σκορπίσουν το θάνατο...

Την έγυήτευσε, την παρέδωσε στην άμαρτία...

Θεοφό περικό να σας πώ ότι κανένας από τους ύπηρέτες του κόμητος δεν έγνωριζε το κλουβί με τα θηρία, γιατί αυτοί έμειναν στην άριστερή πέτρινα του μεγάρου και το άρεντικό τους είχε κρατήσει τη δεξιά, άπέναντι του μεγάρου του βαρώνου.

Είπε άληθεια πως μερικές φορές οι ύπηρέτες άζοναν τα όουλιόματα των λέζων, άλλα δεν μπορούσαν να καταλάβουν από που προέρχονται και περιορίζονταν να λέν ότι ο κήπος του ήταν παράξενος άνθρωπος και τη νύχτα μιλούσε με τους διαβόλους!...

Έτσι λοιπόν τα θηρία μεγάλωναν μέσα με την ημέρα κι' ο κόμης προσπαθούσε να τ' έξερεβίσει πιο πολύ για να τα καταστήσει περισσότερο άγρια.

Μία χειμωνιάτικη αινά, ο κόμης είδε το βαρώνο να κατεβαίνει από το μεγάλο τον κήπο και να μπαίνει στο έλκινθό του για να πίνει περίπατο. Τότε, με χέρι σταθερό και με βλέμμα που άστράμπε από τη φλόγα της εκδίκησης, ο κόμης, άνοιξε την πόρτα του κλουβιού και τα θηρία, που τ' είχε άρήσει νηχτικά έπίτηδες δύο μέρες, χύθησαν όουλιάζοντας με λύσσα άπάνω στο βαρώνο και στ' άλογό του.

Ο βαρώνος άφησε μία κραυγή πόνου. Δύο λέζοι τον είχαν φέρει κάτω, ενώ δύο άλλα καταπάρασαν το άλογο του!... Τη στιγμή δέ που προσπαθούσε να βγάλει το πιστόλι του για να πυροβολήσει, παρουσιάστηκε ο κόμης στο άντικρινό μπαλκόνι.

Ο βαρώνος, που είχε καρφώσει τα μάτια του μ' άγνοια στο σπίτι του γειτόνα του, σάν να περιέμενε από κεί βοήθεια, τον είδε,

τόν άνεγνώρισε κι' άφησε μία κραυγή πόνου και άελπισίας :

— Ο κόμης!... Κατάρα!...

Δέν πρόλαβε να προσθέσει άλλο, γιατί οι λέζοι τον είχαν κατακοιματίσει.

Την άλλη μέρα όλες ή έφημεριδες άνέγραψαν το τρομερό δικτύχια, άλλα καμιά απ' αυτές δεν μπορούσε ν' άνακαλύψει πως είχαν βοήθει λέζοι μέσα στην πόλη.

Η άστινομία έπέβαλε σε άνάκριση τους περιοίκους, άλλα κανένας δεν ήξερε τίποτε. Οι ύπηρέτες του κόμητος, όtan έπληξαν τρομαγμένοι να του άναγγείλουν το τραγικό περσιαστικό, τον βρήκαν να κοιμάται έπάνω σε μία παλιά πολυθρόνα...

Σ' αυτό το σημείο ο κόμης Σέργιος σταμάτησε.

Έλικράθηκε άπόλυτη σιωπή, την όποια έκόπησε ο Παλιέ λέγοντας :

— Όλα όσα μ'ε είπατε, άγαπητέ κόμη, εινε άληθινά. Άλλά ένα

μόνο πράγμα δεν μπορού να ξεηγήσω, με ποιά τρόπο άνοιξε ή πόρτα του κλειδιού. Πώς διάβολο ήταν κατασκευασμένη;

— Κι' αν σας τ' δείξω αυτή τη στιγμή; Έλαμε ο κόμης.

— Όλοι μας μείναμε κατάπληκτοι, γιατί δεν περιμέναμε τέτοια άποκάλυψη.

— Κυτάζετε, έξαικολούθησε ο κόμης, προς την άριστερή πλευρά του χίρον, κοντά στο θεροκλίση. Βλέπετε εκεί καμιά πόρτα που να δόχη στον χίρο τού αντίκρουση μεγάρου;

— Όχι, απάντησαμε όλοι μαζί.

— Και όμως εκεί πέρα υπάρχει μια πόρτα και θα την διητε άμεσα...

Προζώησε κατόπιν σιωπηλός και κατάχλιμος προς τ' βάθος του δωμάτιου και ξεζομάσε από τον τοίχο μια φωτογραφία της μητέρας του. Ύστερα έβγαλε ένα κλειδί από κάποιο συτάρι κι' άνοιξε μ' αυτό ένα μικρό χρηματοκιβώτιο που ήταν χτισμένο στον τοίχο και χρυδόναν πίσω από την είσοδο.

Μάς έφερε να πάμε κοντά του και, πλησιάζοντας, είδαμε στο βάθος του χρηματοκιβωτίου ένα άπλοο κομπάκι, σαν αυτά που χρησιμοποιούν στα ηλεκτροκιβώτια κρυφά.

— Τώρα σίγτε στο παράθυρο, μάς είπε, και κοιτάζετε προς τ' μέρος του χίρον που σας έδειξε.

Άκολουθήσαμε την υπόδειξη του και, μόλις ο κόμης πέρασε τ' ηλεκτροκό κομπάκι, είδαμε να άνοιχεται με πάταγο μια πόρτα και να δηθεί σε έπιτοκονια τούς δύο χίρους... Ύστερα, όταν ο κόμης ξαναέπιασε τ' κομπάκι, την είδαμε να κλείνει πάλι μόνη της, χωρίς να προδινή τίποτε την ύπαρξή της.

Επειτα απ' αυτό ο φίλος μας έκλεισε τ'ο χρηματοκιβώτιο, έβγαλε στη θέση της τη φωτογραφία της μητέρας του κι' ήθε να καθήσει κοντά μας σιωπηλός.

— Αυτή τη βίλλα την έχετε άγορασημένη από παλιά, αγαπητέ Σέργιο; τ'όν ερώτησα έγχο.

— Τώρα που γνωρίζετε και τον τόπο τού δωματίου, απάντησε αυτός άποκρυπνώντας ν' άποκρυβή απ' είνδιας στην ερώτησή μου, δεν πιστεύω νάχτες πια καμιά άποκρυβία...

Όταν έβγωχαμε έξω από την είσοδο τού φίλου μας, όλοι οι δρόμοι είχαν στρωθή από πεπλα χιόνι, και τα έλκνομα μας περιμέναν για να μάς μεταφέρουν στις κατοικίες μας.

Ένας από τούς φίλους μου με ερώτησε ένω με χαρητόσης :

— Δεν νομίζετε ότι ησος της τραγωδίας αυτής που άκούσαμε έγινε ο ίδιος ο Σέργιος Άλεξανδρόβιτς;

— Όχι μόνο τ'ο νομίζω, τ'ο άποκρυβήκα έγχο, άλλα είναι βέβαιος γι' αυτό...

GIOVANNI COSTA

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Διαρκούσης της εκδικούσης μιας υπόθεσης, ένας δικαστής είχαν άποκρυβη στην έδρα του. Ό πρόεδρος τ'όν ρωτάει ξανάτη τη γνώμη του, προκειμένου να βγάλή την άπόφαση.

— Άς τ'όν χρημάσω; απάνταει υποσηπλύνοντας ο δικαστής.

— Μα έδω προκειται για έναν άγρο, τ'ο λέει ο πρόεδρος.

— Έ, τότε άς τ'όν θερήσω!...

Στ'ο στρατό. Ό λοχίας στ'όν ζουμηνιστή κινάτσο :

— Δεν πιστεύεις στ'ο Θεό;

— Όχι.

— Δεν παραδέχεται τις δέκα εντολές;

— Όχι, κ'ο λοχία.

— Ούτε την Κυριακή άργία;

— Όχι.

— Θυάσασα!... Τότε θα μένης κάθε Κυριακή στ'ο στρατόνα και θα καθαρίζεις τ'α πατώματα!...

Ό Ρώσος στρατηγός Ραστόφ είχε πωρολήσει, ως γνωστόν, τη Μόσχα, για ν' αναγκάζη τ'όν Μέγαυ Ναπολέοντα να την έγχαταλείψη, και είχε γίνει ατία να χάσουν τη ζωή τους άπειροι άνθρωποι. Όταν ξεψυχοίσε, τ'όν ρωτήσε ο ίερεψς που πήγε να τ'όν έφομολογήση και να τ'όν μεταλάβει, ένω έθάρινε τίποτε την ψυχή του.

— Τίποτε, άγχε πάτερ, άποκρυβήκε ο στρατηγός. Δεν άνάγκασα ποτέ μου κανένα να παντρευτή!...

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Διαβιτικά στ'όν ούρανο περνούν τ'α περισσότερα έτοι περνών η μέρες μου είς τ'α διλά σου χέρια.

Άχ, Θε μου, τι καταστροφή, άχ, τι καμύση μεγάλος, άγριοπούλι ήμερώνα, τ'ώρα τ'ο πη(σε άλλος).

Κι' η πέτρας η άμύλητες όταν περ(νώ μιλούνε, λένε έκνενο τ'ο κομπά για ιδές θλιμμένο πόντα!

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Εξέτεθη πρό ήμερών στ'ο Μόσχο Διάσκεμηνιάζον Τεχνών, στ'ο Παρίσι, ο θωροκτορός τύπος τού ζώου, κερηόλο της αυτοκρατορίας συλλογής της Αυστρίας, φιλοτεχνήθηκε στην Γερσία τ'ο 1550.

— Τ'όν τάπητα αυτόν είχεν δορήσει στα 1698 ο Μέγας Πέτρος, αυτοκράτορος της Ρωσίας, στ'ον αυτοκράτορα της Αυστρίας Λεοπόλδο. Τελευταία τ'όν άγόρασε ένας Άμερικανός έπιτοκονιαστής αντί 125.000 δολλαρίων, 9.500.000 δραμών δηλαδή.

— Στή Γαλλία, τελευταία, άρχισε άγροο κινήσι τ'όν εθιμόν. Και τούτο, γιατί κάποιος διάσημος χημικός, όνοματι Σοβασιέ, άνεκάλυψε ότι τ'ο δηλητήριο τ'όν εθιμόν είναι άπαράταίτο στοιχείο προς κατασκευήν ένος... άνθρωποσπιτηρίον οσο!

— Τ'ο ύποπνητικώτερο απ' όλα τ'α ζώα είναι ο έλέφας, από τ'α πτηνά τ'ο χελιδόνι κι' από τ'α έρπετα τ'ο μωρ'ήγγι.

— Η άράχνη είναι τέσσαρα σακιάδια για να κλιθών τ'ον ίστούς του. Καθένα απ' αυτά τ'α σακιάδια ήται 1.000 τ'όντες, τ'ο δέ νημα με τ'ο όποιο κατασκευάζουν τ'ο δίχτυ τ'ος άποτελείται από 4.000 κλωστές.

— Κάθε μύγα γεννάει περίπου 20.000 αυγά τ'ο χρόνο.

— Η φοβία τ'όν σερφον περιέχει συνήθως 15—16.000 κηφέρες.

— Η φραβύλλιασος τ'όν μελισσόων γεννάει καθημερινός, επί 50 ήμερες, 2.000 αυγά.

— Ένα μελισσό άποτελείται συνήθως από 15—20.000 μελισσες. Μία κηφέλη δέ, μετρίον μεγέθους, χωράει 35—40.000 μελισσες.

— Δύο χιλιάδες μεταξοσκώληκες παράγουν μία λίτρα μετάξης!

— Για την παραγωγή δέ μιας λίτρας από τ'ο δίχτυ της άράχνης, πρέπει να δουλέψουν 27.000 άράχνες.

— Ένας Γερμανός χημικός άνεκάλυψε τελευταία μια χημική ουσία κατά τ'όν... πορτοκιάν. Η ουσία αυτή, σημαίονα με τη θεωρία τ'ου έφερομένου της, θα έκποσειται δι' ειδικών συλλήων υπό άεροκλίτον.

— Προς έγφορσην της έγφορσεσης τ'ος, σινατά άπαραιτήτως την ίδριαν ειδικού σπυλίου έξ... πωροσβεστικόν άεροκλίτον.

— Από μια τελευταία στατιστική μάθαίονε ότι τ'α θέματα τ'όν αυτοκρηνηκόων διατριμημάτων της πρώτης έξαιμημίου τ'ού 1929 άνεύχονται : Στήν Άγγλία σε 21, στη Γαλλία σε 32, στην Ίταλία σε 49, στη Γερμανία σε 28 και στην Ίσπανία σε 33.

— Ό αριθμός τ'όν έπισημων έγφορηόων που έξεδιδόταν σ' όλα τ'ον κόσμο άνεύχεται σε 55.000! Μόσχα στην Άμερική έξεδιδόταν 25.000!

— Τ'α μεγαλείτερα νησιά τ'ου κόσμου είναι η Νέα Γουίνια έκτάσεως 785 τετρ. χιλιομέτρων, η Μαδαγασκάρη 602 τετρ. χιλιομέτρων και η Σουμάτρα 586 τετρ. χιλιομέτρων.

— Τ'ο Παρίσι έχει εν όλο 90.375 οικοδομίες, ή όλική αξία τ'όν όποιον άνεύχεται σε 30.600.000.000 φράγκα, ήτοι περί τ'α έκάτον διασεκατομηνία δραμιάων.

— Τ'ο πρώτο έπιτοκρημό ιδρύθηκε στ'ο Παρίσι, από κάποιον όνόματι Μπουανζέ, στα 1675.

— Απ' όλους τ'ους έστιμημηνούς τ'ου τελευταίου αιώνο τ'ους περισσότους τίτλους είχεν ο Φωαγγιάσος Ίωσήφ, αυτοκράτορος της Αυστρίας. Άκούσατε τ'ους : Άποκράτορος της Αυστρίας, Άποστολικός βασιλέυς της Ούγγαρίας, Βασιλέυς της Δαλματίας - Κροατίας - Σλοβενίων, της Γαλιτίας και Ίλλυρίας, Μέγας Βασιλέυς της Ίερουσαλίμη, Αρχιδούξ της Αυστρίας και Μέγας Δούξ της Τσκαλής και της Κροατίας, Δούξ της Αυστρίας, της Βουκοβίνας, της Άνω και Κάτω Σιλεσίας, της Μοδένης, της Παρίας και της Ζάρας, Πρίγκρη τ'ου Άρβούργου, τ'ου Τυρόλ, τ'ου Τρεντίν και της Ίστρίας, Κομής της Τεργέστης και Μέγας Βοιβόνας της Σερβίας!...

— Τ'ο Θιβέτ βρίσκεται στ'ο ψηλώτερο όροπέδιο της Γης. Τ'ο όροπέδιο αυτό είναι στα Ίθαλία όρη και έχει ήψος 5.000 μετρων. Κατοικούν δέ σ' αυτό 6.000.000 Θιβητιάνων.

— Κατά την λήξασαν έξαιμημίου τ'α έπιβατικά άεροκλίτια στην Άγγλία διήνησαν 865.000 μιλία και μετέφεραν 14.675 έπιβάτες, και στη Γαλλία διήνησαν 2.928.447 μιλία και μετέφεραν 19.768 έπιβάτες.

— Τ'ο μεγαλείτερο κληνεργαστάσιο τ'ου κόσμου βρίσκεται στ'όν Άγιο Λουδοβίκο της Άμερικής. Μέσα σ' αυτό άπασχολούνται 25.000 περίον έργάτες, έξ άμφοτέρον τ'όν φύλον.

— Τ'όν περασμένο χρόνο τ'ο Γαλλικό κράτος εισέπραξε εισόδημα από τ'α χαροπακιστικές λέσες τ'όν διαρκούν Κανίων τ'ον 450.000.000 φράγγων, έναντι 250 εκατομηνιάων που είχε εισπράξει κατά τ'ο προηγούμενο έτος.

— Σύμφωνα με μια τελευταία στατιστική, οι Μαύροι έπισημηνούς της Ν. Υόρκης άνεύχονται σε 750 διηκρούους, 1065 ιατρούς, 250 χημικούς, 1735 καθηγητάς και 325 συγγραφεάς και ποιητάς.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ